

“תערוכות בתל-אביב” / הארץ / 1.2.63 / תע' יחיד / גלריה “צ'מרנינסקי” / תל-אביב

תערוכתו של שמואל טפלר היא תערוכה נעימה של צייר רגיש ובעל נימה פיוטית העוסק בבעיות ציוריות. גם בציורו ציור נושאי, טפלר אינו נוטש את הנושא הפיגורטיבי, אך משתמש בו כמרכז לבנין ציורי טהור. הדומם והנוף נראים לו כאוסף צורות צבעוניות מופשטות, שיש לארגן במסגרת כתמית-צבעונית על פני הבד. בדרך ציור זו, שברובה היא אינטואיטיבית יותר מאשר פרי של היגיון וחישוב, מצליח טפלר לבנות ציורים שהמתח הפנימי שבהם הוא ציורי בעיקרו ואינו נובע בהכרח מהנושא עצמו. מתח זה נוצר מהצבה של הכתמים הצבעוניים זה מול זה, ומצורת ארגונם הדדי על משטח הבד. לשון אחרת: טפלר מתרגם את הנושא הפיגורטיבי ליחידות ציוריות שהן משיכת המכחול והכתם הצבעוני, ומיחידות אלה הוא בונה את ציורו ומרכיב את אוירתו.

מערכות הצבעים השקטות - גם כאשר טפלר משתמש בצבעים ראשוניים - נוסכות על ציוריו אווירה מעודנת. שאפשר אולי להגדירה כאקספרסיוניזם לירי. שימושו של הצייר בצבע מעובה, גורם לעיתים לאטימות יחסית - בעיקר בולט הדבר ברקע של כמה מציוריו כגון “טבע דומם” ו”פרחים” - אך ברוב רובם של הציורים מתלכדת שלמות צבעונית רגישה. 275 בציורים כגון “טבע דומם”, “דומם”, “נוף”, ו”טבע דומם עם פרחים” מגיע טפלר להישגיו הנאים ביותר בהשתמשו במערכות כתמיות ברורות, הפטורות מפיצול יתר ומשימוש בקווי מתאר נוקשים הפוגמים בציור כ”קומפוזיציה”.